

ת"פ 50125/11/15 - מדינת ישראל נגד מיקל תמלד

בית משפט השלום בראשון לציון

01 פברואר 2016

ת"פ 50125-11-15 מדינת ישראל נ'
תמלד(עציר)
מת 50146-11-15

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אברהם הימן
המאשימה
נגד
הנאשם
מיקל תמלד

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד דפנה קרפל

הנאשם וב"כ עו"ד ניל סימון

גזר דין

רקע.

הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע על פי הודייתו בעבירה של שימוש בדרכון מזויף ובעבירה של התחזות כאדם אחר במטרה להונות. על פי האמור בכתב האישום, עובר לתאריך 20.11.15, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, רכש הנאשם דרכון ישראלי הנושא פרטים של אחר בשם מיכאל וונדמו (להלן - "הדרכון המזויף") וזאת מאחר שזהותו אינה ידועה למאשימה, בכך ששילם לאחר \$10,000. בתאריך 20.11.15, בשעה 13:30 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם לנמל התעופה בן גוריון כשהוא מתכוון לצאת את הארץ באמצעות הדרכון המזויף. בנסיבות המתוארות עשה הנאשם שימוש בדרכון מזויף והתחזה לאחר בפני הבקר מר גריגורי באום והגב' יפית צוריאלי אחראית משמרת ביקורת הגבולות בנתב"ג וזאת בכוונה להונות.

בדיון שהתקיים ביום 4.1.16 הוכרע דינו של הנאשם, נשמעו טיעונים לעונש ונקבע מועד למתן גזר הדין.

טיעוני הצדדים לעונש.

באת כוח המאשימה עתרה להשית על הנאשם עונש מאסר קצר בפועל, מאסר מותנה וקנס משמעותי שיהא בהם

להרתיע את הנאשם ואחרים מלבצע עבירות דומות. לחלופין ובאם לא תתקבל עמדתה זו עתרה להשית על הנאשם קנס כבד ומשמעותי. לשיטתה, מתחם העונש ההולם הוא בין מאסר קצר בפועל לשישה חודשי מאסר בפועל, ועמדתה העונשית נשענת אף על העובדה כי הנאשם הורשע בעבר בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בגינה ריצה עונש של מאסר בפועל. בטיעוניה הדגישה את הפגיעה בסדרי החוק והשלטון ובמעמדה הדיפלומטי והבינלאומי של מדינת ישראל הנגרמת כתוצאה ממעשי זיוף דרכון. כמו כן טענה כי נסיבות ביצוע העבירה חמורות, כי חלקו הנאשם בהם הוא עיקרי לפי שפנה לאחר על מנת שיזייף עבורו דרכון, תוך שהוא מוסר לו את תמונתו. נוסף על כך, ביקשה כי העונש יסקף את האינטרס הציבורי שבהרתעה והפנתה לת.פ (שלום- ראשל"צ) 42675-08-13 **מדינת ישראל נ' קרפנקו** שניתן על ידי מותב זה, בו דובר בנאשם שהורשע בעבירות דומות ועונשו הועמד על עונש מאסר בפועל למשך חודש ימים אשר ירוצה בעבודות שרות בצירוף עונשים נלווים.

בא כוח הנאשם עתר לדחיית עמדתה העונשית של המאשימה ובטיעוניה פירט נסיבות ביצוע העבירה. לטענתו, הנאשם הינו אזרח אריתראה הנמצא בארץ מזה מספר שנים ועובד כעובד בניין בתחום החשמל. בטיעוניה הדגיש כי מדובר באשר אשר אינו יכול לצאת את הארץ בשל מעמדו ואולם גם אינו יכול לחזור לארץ מוצאו לפי ששם צפוי לו דין מוות. כמו כן טען כי הנאשם ניסה לעזוב את הארץ ולהגיע לקנדה על מנת לטפל במחלת לב ממנה הוא סובל. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה וכתוצאה מהעבירה איבד חיסכון שחסך במשך עשר שנים בסך של \$10,000. על כן ביקש להטיל על הנאשם עונש הצופה פני עתיד והתחייבות.

דברי הנאשם.

הנאשם טען כי הינו רווק וכי את כספי שחרורו בערבות, בסך של 8,500 ₪, גייסו עבורו חבריו משדרות. כמו כן מסר כי אין לו בני משפחה בישראל, כי הוא מתגורר בשכירות תמורת סך של 2,000 ₪ לחודש וכי כוונתו היתה לצאת מהארץ ולהגיע לקנדה שם מצויה דודתו.

דין והכרעה.

בהתאם לעקרון ההלימה הקבוע בתיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, אני סבור כי מתחם העונש ההולם את ביצוע העבירה נע בין מאסר על תנאי ועד למאסר בפועל של מספר חודשים.

מתחם זה שאני קובע, מבוסס על מידת הפגיעה בערך החברתי המוגן שבעבירות אותן ביצע הנאשם ואין להקל בכך, כמו גם על מדיניות הענישה הדורשת ענישה שיהא בה למגר את התופעה. יחד עם זאת הנני מביא בחשבון את נסיבות ביצוע העבירה שהינן מיוחדות על רקע התופעה הקיימת לפיה אזרחי מדינת אריתראה נמלטים מארצם ונכנסים ארצה בדרך בלתי חוקית, במטרה לשפר את חייהם אך גם ועל פי הנטען כדי להציל עצמם. בישראל אין הם מקבלים מעמד חוקי או מעמד המאפשר להם לעבוד ולהתפרנס. חלקם בוחר לצאת את הארץ בדרך הבלתי חוקית כפי מעשי הנאשם שלפני. איני מקל ראש בחומרת המעשים, אלא שאני סבור כי יש ליתן לנסיבות משקל בקביעת מתחם העונש ההולם. לפיכך, אף איני מקבל עמדת המאשימה כי מתחם זה נסב על מאסר בפועל. עמדה זו אינה סבירה בעיני, הן משום שאינה משקפת עמדה עקבית וראו דברי בת"פ 47830-05-12 **מדינת ישראל נ' כאוי** [ניתן ביום 11.2.14] וכן בת"פ

48990-10-15 **מדינת ישראל נ' RENZA AVRARE** [ניתן ביום 28.12.15], והן משום שאין היא עולה בקנה אחד עם תוצאת בחינתן של הנסיבות הקשורות בעבירה.

התביעה הפנתה כאסמכתא לעונש מאסר בפועל לגזר הדין בת"פ 42675-08-13 **מדינת ישראל נ' קרפנקו** שניתן על ידי ביום 11.12.14. מוטב היה לתביעה להימנע מלהסתמך על גזר דין זה. כפי שצינתי בגזר הדין, הוא למעשה חריג לגזרי הדין בנושא זה. משום החשיבות של הבאת "פסיקה" רלבנטית על ידי הצדדים כדי להצדיק עמדתם העונשית מצאתי להביא מתוך גזר הדין:

"השאלה העולה לפני היא מיקומן של נסיבות המקרה במתחם העונש ההולם. עיון בהודעת הנאשם בחקירתו מגלה שהנאשם ניסה לצאת את הארץ כדי "לנוח" וכן לבקר חברים, למשך 4 ימים לדבריו. אין לפני הוכחה ברורה כי מטרת הנאשם הייתה להימלט מפני נוסיו בארץ. יחד עם זאת, בנסיבות העולות מתוך התסקיר עולה כי לנאשם חובות רבים, אשר בגינן נאסר עליו לצאת את הארץ עד אשר יפרע אותם ולפיכך יש בסיס לסברה כי בנסיבות אלה לא יחזור לארץ. יש לשים אל לב, שהנאשם, אשר אינו יהודי, הגיע ארצה בעקבות עליית אשתו היהודייה. בני הזוג התגרשו, אשתו וילדיו עזבו הארץ וחזרו לאוקראינה, והנאשם למעשה נותר בארץ ללא קשר משפחתי כלשהו."

עוד יצוין כי, כמצוין לעיל, בתיק זה הוגש תסקיר שלילי ביותר שלא היה בו כדי לעמוד לצידו של הנאשם.

סיכומי של דבר אין בגזר הדין שהציגה התביעה, כביכול לביסוס שיטתה העונשית לבין התיק הנוכחי ולא כלום.

באשר לעונש המתאים לנאשם, בגדרי המתחם שקבעתי ובהתחשב בנסיבות שאין קשורות בביצוע העבירה, ובכלל זאת יש ליקח בחשבון את הודייתו, העדר עבר פלילי, השפעת העונש על מצבו הבריאותי, הנסיבות שהביאוהו לבצע את העבירה והנזק שספג כתוצאה מכך עת הפסיד ממון אותו חסך מעבודה, אני מוצא להשית על הנאשם עונש של מאסר על תנאי.

על כן אני משית על הנאשם 5 חודשי מאסר על-תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא יעבור עבירה מסוג העבירות בהן הורשע.

אני מוצא להשית על הנאשם קנס בשל מצבו הכלכלי.

בשולי גזר הדין ונוכח תופעה של הגשת כתבי אישום רבים כגון כתב אישום זה מצאתי לנכון להעיר כי ראוי לה למשטרה לכוון גם ובעיקר מאמצי החקירה בעניין מקור הדרכון המזויף, תחת אשר תתמקד בנאשמים אומללים אלה.

מוצגים - יעשה בהם על פי שיקול דעתו של הממונה על החקירה.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום כ"ב שבט תשע"ו, 01/02/2016 במעמד הנוכחים.

אברהם הימן , סגן נשיאה